

ved den store Produktion, ved Massefabrikationen; det er fuldkommen rigtigt, men herved indrømmer man vistnok ogsaa, at den Massefabrikation, den Fabrikation i større Stil, man netop kan fremelske ved en Toldbeskyttelse, tværtimod kan og maa medføre, at ogsaa Produktionen leverer billigere Varer, saaledes som vi har hørt, det er Tilfældet i Sverige, og som vi alle ved er Tilfældet i de store Lande, der er særdeles højt toldbeskyttet; dér ligger de paagældende Produkter i særdeles moderate Priser.

Til det ærede Medlem Hr. Trier skal jeg endelig sige, at det forekommer mig, at han skal være noget varsom med at paadutte mig at føre Bevisførelse med Postulater; hans egen Tale indeholdt ikke meget andet end Postulater, det var et Postulat om de forventede Virkninger, alt det, som dette Forslag skulde medføre. Det forekommer mig, at det maa være det ærede Medlems Sag at bevise disse Ting, og han kan ikke afkræve mig Bevis udover, hvad jeg allerede har fremlagt af klare og gode Tal i saa Henseende.

Naar det ærede Medlem Hr. Trier som Ordfører for Socialdemokratiet endelig erklærede, at han ikke fandt Anledning til at, opholde sig længere ved denne Sag, at han ikke vilde forlænge Diskussionen om den døde Mus, vil jeg ganske kort resumere Stillingen saaledes: Vi har fremsat dette Forslag om Guld told som et udpræget Forhandlingsforslag, vi henholder os herved principielt til vort Standpunkt om Toldforanstaltninger som de Midler, der skal indføres, Toldforanstaltninger, overfor hvilke vi er villige til at gaa til saa automatiske og modificerede Principper, som indeholdes i Guld toldlovsforslagets Tankegang. Det tror jeg vil vise, at det er en rationel og farbar Vej, som ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i sin Tid har anerkendt, og som bliver anerkendt fra stedse større Kredse. Men ifald det ærede Medlem Hr. Triers Ord virkelig skulde dække Regeringens Ønsker og Hensigter, vil jeg sige, at hvis den nye Regering vil være lige saa stivnet i Teorier og Dogmer, som det ærede Medlem Hr. Trier er, ikke vil lytte til Forhandlingsvillighed fra anden Side, ikke vil lytte til Virkelighedens bitre Krav, er jeg bange for, at det ikke vil være vort Forslag, der vil være en død Mus, men den højtærede Regering, der vil faa den Skæbne, og maaske ikke om saa længe.

Formanden: Det ærede Medlems Udtalelser om, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke forstod et Muk af det hele, og

at det ærede Medlem Hr. Trier kun fremsatte Postulater, var Udtryk, som ikke burde have været anvendt.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: For at bidrage til Belysningen af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Beregningers Rigtighed, hvorved han kan foretage en Prøve derpaa, vil jeg gerne give et lille nemt forstaaeligt Regnestykke. Naar Guld toldforslagets Gennemførelse vil medføre noget over 50 Mill. Kr.s højere Toldskatter og man i hvert Tilfælde tør regne, at disse forøgede Toldskatter vil medføre en forhøjet Detailavance paa ca. 10 Mill. Kr., naar vi op paa over 60 Mill. Kr., som bliver lagt paa Befolkningen. Da det ærede Medlem sikkert ved, at der her i Landet lever godt 3 Millioner, vil han kunne regne ud, at det bliver 20 Kr. pr. Hoved, det vil sige paa almindelige Gennemsnitsfamilier paa 5 Personer 100 Kroners Afgift som Følge af dette Forslags Gennemførelse. Det er klart, at det er en Gennemsnitsberegning, men det viser det ærede Medlem, hvad der er fornødent, for at han kan faa Forstaaelsen af det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Drachmann): Jeg ved, at man ikke har Lov til at diskutere med den højtærede Formand, og jeg bøjer mig fuldkommen for den Irettesættelse, jeg har faaet; men jeg kan dog ikke tilbageholde et vist Ønske om, at Udtalelser som „plump“ og „død Mus“ ogsaa maatte komme ind under denne Paatale.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg blot sige, at det Regnestykke, han opstillede, kan maaske i og for sig være rigtigt, men Statistisk Departements Oplysninger er ikke desto mindre ogsaa rigtige, thi der er netop kun Tale om de normale Forbrug, der indgaar under Normalbudgettet. Og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard maa ikke være saa fanatisk Modstander af al Toldlovgivning, at han ikke vil erkende, at der netop i den danske Toldlovgivning er taget et meget stort Hensyn til de forskellige Varekategorier, saaledes at Toldbelastningen er gradueret efter Forbrugets Karakter, hvorved de mere luksusagtige Varer er ikke blot i selve Luksusværditoldsatserne, men ogsaa i Vægttoldsatserne i stærkere Grad belastet med Afgift end det saakaldte almindelige Forbrug. Det er dette Forhold, der gør, at de 24 Kr. trods det, der bliver anført, er en rigtig Besvarelse fra Statistisk Departement. Vi